

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12061/2024
11.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... , чији је пуномоћник Миодраг Јанковић, адвокат из ... , против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Београду, чији је заступник Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 460/23 од 08.02.2024. године, у седници одржаној 11.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 460/23 од 08.02.2024. године, у делу којим је одбијена жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду Прр1 52/22 од 06.04.2023. године у усвајајућем делу.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 460/23 од 08.02.2024. године, у делу којим је одбијена жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду Прр1 52/22 од 06.04.2023. године у усвајајућем делу.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр1 460/23 од 08.02.2024. године одбијене су као неосноване жалбе тужиоца (грешком изостављено) и тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду Прр1 52/22 од 06.04.2023. године у делу којим је тужена обавезана да тужиоцу исплати 5.779,07 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе 03.02.2022. године до исплате, а одбијен тужбени захтев у делу за обавезивање тужене на исплату законске затезне камате на износ од 5.779,07 динара почев од 04.01.2002. до 03.02.2022. године. Преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у трећем ставу изреке првостепене пресуде, тако што је тужена обавезана да тужиоцу надокнади парничне трошкове од 41.400,00 динара. Одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у делу којим је одбијена жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као посебној по члану 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је о одговорности државе за штету због изосталог намирења потраживања тужиоца из радног односа у поступку стечаја над његовим послодавцем „Беобанком“ АД Београд, који је отворен дана 03.01.2002. године. Пресудом је утврђено да је капитал послодавца тужиоца био под контролом државе, пошто је једини акционар ове банке била Агенција за осигурање депозита. Повреда права тужиоца на суђење у разумном року у поступку стечаја утврђена је правноснажним решењем Привредног суда у Београду Р4 Ст 2259/21 од 17.08.2021. године.

Имајући у виду садржину пружене заштите, чињеницу да је тужилац у току поступка захтевао исплату накнаде у висини разлике неисплаћене зараде утврђене у стечајном поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, Врховни суд је оценио да не постоји ни један од законом предвиђених разлога за одлучивање о посебној ревизији. Наиме, због значаја питања за судску праксу, закључком донетим на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 27.09.2019. године одлучено је под којим условима Република Србија одговара за материјалну штету због изосталог намирења потраживања запослених из радног односа, а у конкретном случају побијана одлука донета је у свему у складу са овим закључком.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде материјалне штете поднета је 03.02.2022. године, вредност предмета спора је 5.779,07 динара и поступак је вођен по правилима о споровима мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП, искључено право на изјављивање ревизије, то је применом члана 413. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић